

תת"ע 1170/11/15 - מדינת ישראל נגד עמירה דוד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1170-11-15 מדינת ישראל נ' עמירה דוד
בפני כבוד השופטת מגי כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמירה דוד

הנאשמים

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 04.09.2014 בשעה 05:53 בהוד השרון מחלף אלישמע צפוני נהג ברכב מ.ר. 5708765 ולא ציית לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו בכך שלא עצר את הרכב ונכנס לצומת בניגוד לאור אדום לאחר שחלפו 5 שניות או יותר אחרי הופעת האור האדום.

מדובר בעבירת מצלמה, כך שהאישום הינו מכוח חזקת בעלות.

הנאשם כפר בנהיגה, הודה בבעלות ברכב, כך שלא היה צורך בהבאת הוכחות מטעם התביעה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם ועד נוסף.

הנאשם בחר להעיד, סיפר שהוא בעל עסק בתחום האיטום ויש לו מספר רכבים, כאשר הוא נוסע ברכב קבוע ועובד בשם תאמר ג'אמל שעובד אצלו משנת 2012, נוהג באופן קבוע ברכב זה. לטענתו העובד ביקש ממנו להתארגן ולבוא עם עורך דין, ולאחר זמן קצר ושיחות טלפון החליט שהוא לא מודה בביצוע העבירה.

צורף תלוש משכורת של חברת מטרופוליס איטום ובידוד בע"מ ושם מופיעים פרטי העובד תאמר ג'אמל ותחילת עבודה מיום 01.10.2012.

בחקירתו הנגדית ציין כי יש לו שלושה רכבים, באחד הוא נוהג, רכב נוסף שנוהג העובד ורכב ספייר שנמצא למקרה

חירום.

הנאשם ציין כי העובד לוקח פועלים ומחזיר אותם, מתחיל את העבודה משעה 05:15 עד 14:30 ויש לו רק עובד אחד ספציפי לעבודה זו שפיטר אותו והביא עובד חדש. לשאלה האם הוא מחתים על טופס כשהוא מוסר את הרכב ציין שהסדיר את העניין רק לאחר המקרה.

מטעם ההגנה העיד ג'אמל תאמר אשר העיד שעבד בחברה של הנאשם משנת 2012, אולם ציין שהרכב המדובר לא היה צמוד אליו כל התקופה והוא עבד ביחד עם עוד שלושה נהגים, והיה עוד רכב שהיו מחליפים כל הזמן. העד חזר על כך שהוא עבד על הרכב הזה אולם לא כל הזמן, ומסר פרטים של נהגים נוספים, דודו, אח שלו, בחור נוסף בשם דניס.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי במסמכים, שמעתי את העדויות, מצאתי כי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

סעיף 27 לפקודת התעבורה **קובע:**

(א) נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה או כאילו העמידו או החנה אותו במקום שהעמדתו או חנייתו אסורה על פי חיקוק, לפי העניין, **זולת אם הוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו כאמור או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן - המחזיק), או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.**

(ב) הוכיח בעל הרכב למי מסר את החזקה ברכב, תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על המחזיק.

(ג) הוכיח המחזיק כי מסר את החזקה ברכב לאדם אחר, תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על אותו אדם.

הנאשם טוען כי מי שנהג ברכב הוא העובד בשם תאמר ג'מאל, הנהג היחיד שהחזיק ברכב והחזיק כל פעם עובד אחד ספציפי ואין לו נהגים רק נהג אחד (עמ' 2 שורה 12 ו-13).

אלא שהעובד שהגיע להעיד מסר שלא כך המצב.

העובד ידע לפרט מספר נהגים ואת שמם. הנאשם צירף תלוש משכורת של העובד שלטענתו נהג ברכב, אולם מעיון בתלוש משכורת עולה כי המחזיקה הינה חברה מטרופוליס איטום ובידוד בע"מ ולא המבקש עצמו.

לא הובאה בפני כל הוכחה מטעם המעסיקה שבאותו יום היא החזיקה את הרכב והעבירה אותה לעובד ספציפי. גם אם מדובר בחברה בבעלות הנאשם, הנאשם לא הביא רישומים באשר למסירת הרכב לעובד ספציפי או כרטיס עבודה של

כל העובדים, או החזקת הרכב על ידי עובד אחד.

עוד אציין כי טענתו של העובד כי היו מספר רכבים תואמת את טענת הנאשם שאכן היו שלושה רכבים. גם אם רכב אחד היה בשימוש הפרטי של הנאשם היה רכב נוסף ספייר למקרי חירום ולא הובא בפניי כל הוכחה שבאותו יום לא נעשה שימוש ברכב הספייר.

טענתו של הנאשם שהעובד תאמר ג'מאל הוא זה שנהג ברכב לא מתבססת על רישומים, לא יכולה להתבסס על מספר רכבים כי התברר שיש, גם לטענתו של הנאשם, עוד רכב בשימוש וגם לגבי עדותו של עד ההגנה שציין באותה עת הוחזקו בחברה נהגים נוספים.

מכל הנתונים הנ"ל, מצאתי כי הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו על פי החוק והחלטתי להרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ז, 09 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים